

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตรในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร นักเรียน และผู้ปกครองในจังหวัดพิจิตร

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จำนวน 31 คน (โรงเรียนละ 1 คน) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2545 ในภาคเรียนที่ 1 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จำนวน 40 คน

ผู้ปกครองและนักวิชาการในอำเภอบางมูลนากจังหวัดพิจิตรจำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนการสอนและความต้องการเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.78

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีประสิทธิ์วิทยา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หลักสูตรท้องถิ่น แผนการสอน 20 แผนการสอน หนังสือแบบเรียน 5 บทพร้อมแบบฝึกและกิจกรรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบ ปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แบบบันทึกการสังเกตการใช้หลักสูตร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยการทดสอบความมีนัยสำคัญของความต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน วิธีการทางสถิติ t -test Dependent แบบ Difference Score

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ประชากร คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีประสิทธิ์วิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่ได้ทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตร นำผลสรุปของบันทึกการสังเกตหลังการสอน ผลจากแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลและผลจากแบบสอบถามมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า

1. การสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการสำรวจปัญหาการเรียนการสอนและความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก มีปัญหาที่พบ ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

1.1.1 ปัญหาด้านปัจจัย มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาในระดับมาก คือ มีแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นไม่เพียงพอ จำนวนผู้เรียนมีผลต่อการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และหลักสูตรไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77, 3.71, 3.61 และ 3.55

1.1.2 ปัญหาด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ย ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ไม่สามารถบูรณาการเนื้อหาให้สอดคล้องกับท้องถิ่น และไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียน โดยทั้งสองข้อมีค่าเฉลี่ย 3.52 ทั้งสองข้อ

1.1.3 ปัญหาด้านผลผลิต มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ข้อที่มีปัญหาในระดับมาก คือ นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร นักเรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียนที่ต้องท่องจำ นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และโดยมีค่าเฉลี่ย 3.90, 3.71 และ 3.65 ตามลำดับ

1.1.4 ปัญหาด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย ในระดับมาก คือ เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมของนักเรียน เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเนื้อหาวิชาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.16, 3.99 และ 3.97 ตามลำดับ

1.2 ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง มีความต้องการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ มีดังต่อไปนี้

1.2.1 ผัก ผลไม้ ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครองและนักวิชาการมีความต้องการเนื้อหา ผัก ผลไม้ คือ เรื่อง มะม่วง กะล่ำและ มะละกอ มีค่าเฉลี่ย 4.25, 4.18 และ 4.10 ตามลำดับ

1.2.2 อาหารพื้นบ้าน ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครองและนักวิชาการ มีความต้องการเนื้อหา อาหารพื้นบ้าน คือ เรื่อง ส้มลิ้ม ต้มข่าปลา กระชายสารท มีค่าเฉลี่ย 4.00, 3.90 และ 3.77 ตามลำดับ

1.2.3 สถานที่ ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครองและนักวิชาการมีความต้องการเนื้อหา สถานที่ คือ เรื่อง ตลาดบางมูลนาก ตลาดนัด และ โรงพยาบาล มีค่าเฉลี่ย 4.15, 4.10 และ 3.81 ตามลำดับ

1.2.4 อาชีพ ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครองและนักวิชาการ มีความต้องการเนื้อหา อาชีพ คือเรื่อง ทำนา ข้าราชการและค้าขาย มีค่าเฉลี่ย 4.13 เท่ากัน

1.2.5 ทัศนกรรมพื้นบ้าน ครูผู้สอนนักเรียน ผู้ปกครองและนักวิชาการ มีความต้องการเนื้อหาทัศนกรรมพื้นบ้าน คือเรื่องงานจักสานจากไม้ไผ่ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25

2. การพัฒนาหลักสูตรและจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ภาษาอังกฤษ โดยอาศัยข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานมาพัฒนาหลักสูตร แล้วนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง นำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 5 คน (1:1) และ 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองเพื่อหาค่าความ

ประโยค ที่เรียนในแต่ละแผนลงในส่วนของเนื้อหา เพิ่มคำอธิบายในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มให้มีความละเอียดมากขึ้นทุกแผน เพื่อให้ผู้ใช้แผนการสอนได้เข้าใจมากขึ้น เพิ่มเติมคำอธิบายในกลุ่มมือครูเกี่ยวกับเกม และอุปกรณ์เพื่อให้มีความละเอียดมากขึ้น เพื่อความเข้าใจสำหรับผู้ที่น่าแผนการสอนไปใช้ ทำให้มีความพร้อมในการจัดกิจกรรม มากยิ่งขึ้น ปรับกิจกรรมให้สั้นลงเพื่อให้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ได้ผลดีขึ้น ปรับการวัดประเมินผลในบางแผนการสอนให้ชัดเจนขึ้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามระบบการพัฒนาหลักสูตรของ ไทเลอร์.(1949 : 3) , สัจด์ อุทรานันท์.(2532:32) และกรมวิชาการ.(2542 :4 –44) เพราะได้พิจารณาแล้วพบว่า เป็นระบบที่มีการปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญในทางด้านหลักสูตรหลายด้าน เป็นระบบที่ผ่านการทดลองจริง มาแล้ว มีขั้นตอนการพัฒนาไม่ซับซ้อนยุ่งยาก จึงน่าจะเป็นระบบการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งปรากฏว่าผลจากการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นครั้งนี้เป็นไปตามขั้นตอนของระบบการพัฒนา ที่วางไว้ทุกประการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุเมธ.(2539: 60)ที่ได้พัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ ตามขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ด้วยการ 1) สำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) นำข้อมูลพื้นฐานไปพัฒนาหลักสูตร 3) ทดลองใช้หลักสูตร 4) ประเมินผล ซึ่งทำให้การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรประสบความสำเร็จด้วยดีทุกขั้นตอน

2. การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาหลักสูตรผู้วิจัยเห็นว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขั้นตอนหนึ่ง เพราะข้อมูลพื้นฐานที่ได้จะเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการขร่างหลักสูตรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและสภาพความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาอย่างมากในเรื่อง เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นไม่เพียงพอ ตามลำดับ ซึ่งปัญหาที่สำรวจพบ สอดคล้องกับการสำรวจของ สุพัฒน์ สุขมลสันต์.(2533 : 54 – 56) และ แรมสมร อยู่สถาพร.(2534:162) ที่พบว่าหลักสูตรขาดความชัดเจน ไม่สอดคล้องกับความต้องการของ

ท้องถิ่น ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งปัญหานี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า สาเหตุเนื่องมาจากครูผู้สอนในระดับประถมศึกษามีงานมากทำให้ไม่มีเวลาในการพัฒนาหรือปรับปรุง เนื้อหา ซึ่งผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อังตรา นิยมภา.(2538) ที่ระบุว่า ครูผู้สอนมีงานในหน้าที่รับผิดชอบมาก มีชั่วโมงสอนมากจึงไม่มีเวลา และครูผู้สอนส่วนมากไม่ได้จับ ทางการสอนภาษาอังกฤษมาโดยตรงจึงไม่สามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาที่พบว่าไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนให้ตรงตามที่ต้องการได้ อีกทั้งงานวิจัยทางด้านการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษา อังกฤษมีจำนวนน้อยมาก ดังปรากฏในงานวิจัย ของ วิจิตร ไชยศิลป์.(2537) ได้สำรวจการพัฒนา หลักสูตรระดับท้องถิ่น ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ของครูประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน พบว่า ครูส่วนใหญ่มีการพัฒนาหลักสูตรในกลุ่มสร้างเสริม- ประสพการณ์ชีวิต และกลุ่มทักษะภาษาไทยเท่านั้น ซึ่งจากการสำรวจของผู้วิจัย ก็พบว่ามีผู้ทำงานวิจัย เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพียง 1 ท่าน เท่านั้น คือ สุดสายใจ ชาญณรงค์ ได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเพื่อให้ครูผู้สอนได้มีแนวทางในการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่นที่หลากหลายขึ้นเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน จึงพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก โดยวิธีการสร้างสื่อการเรียนการสอน คือหนังสือแบบเรียนขึ้น

3. การสำรวจความต้องการเนื้อหาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก เนื้อหาที่ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง ต้องการมากในเรื่องผักและผลไม้ ถิ่นมะม่วง มะละกอ เรื่องอาหารพื้นบ้าน คือ ส้มลิ้ม และต้มยำปลา สถานที่ คือสถานีนามขั ตลาดนัด อาชีพ คืออาชีพทำนา หัตถกรรมพื้นบ้านคือ งานจักสานจากไม้ไผ่ จากความต้องการทุกข้อพบว่าเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนและนักเรียนได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ จึง ต้องการให้พัฒนาเนื้อหาดังกล่าวในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งการที่ได้เรียนรู้เรื่องราวใกล้ตัวในวิชาภาษา อังกฤษ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของกรมวิชาการ ในคู่มือการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา. (2541 :1) ที่ระบุว่า การกำหนดเนื้อหา ควรให้สอดคล้องกับ ชีวิตประจำวันของนักเรียนจะทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายผู้เรียนเกิดความประทับใจ มี เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และใฝ่ที่จะเรียนรู้ต่อไป ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลจากการสำรวจความต้องการเนื้อหามา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้สอดคล้องกับเรื่องราวของอำเภอบางมูลนาก เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียน เรื่องที่เกี่ยวกับอำเภอบางมูลนากอันเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน

4. การพัฒนาหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่ง เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการเนื้อหา มาสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก ประกอบด้วย หลักการจุดหมาย โครงสร้างขอบข่ายเนื้อหาระยะเวลา แนวทางในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตรที่นักวิชาการ เช่น ทาบา.(Taba-1962:1), ไทเลอร์.Tyler,1949: 10) และ สำลี รักสุทธี.(2544 :10) ได้จำแนกองค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบด้วยหลักการ จุดหมาย โครงสร้างเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรม และการประเมินผล

ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรในลักษณะการจัดทำสื่อขึ้นมาใหม่ คือจัดทำหนังสือแบบเรียนโดยปรับเปลี่ยนเนื้อหาในหนังสือ English is Fun book 4 ของกรมวิชาการให้เป็นเนื้อหาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอำเภอบางมูลนากแต่ยังคงโครงสร้างไว้อย่างครบถ้วนตามที่หลักสูตรภาษาอังกฤษ 2539 กำหนดไว้ ปรับเปลี่ยนแต่เนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพเรื่องราวของอำเภอบางมูลนาก ทั้งนี้เพราะกรมวิชาการ.(2542 :4-10) ได้กำหนดลักษณะการพัฒนาหลักสูตรไว้ 5 ลักษณะ คือ 1) ปรับกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ปรับรายละเอียดของเนื้อหา โดยเพิ่มหรือลดเนื้อหาให้อยู่ในขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรแม่บท 3) ปรับปรุงหรือเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม 4)จัดทำสื่อขึ้นมาใหม่ 5)จัดทำคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม ผู้วิจัยเลือกวิธีการจัดทำสื่อขึ้นมาใหม่ เพราะเป็นวิธีการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ครูผู้สอนทั่วไปสามารถนำวิธีการนี้ไปปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของตนเองได้ และการจัดทำสื่อขึ้นมาใหม่เป็นวิธีที่ไม่ต้องขออนุญาตต่อหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งแนวทางการวิจัยโดยการจัดทำสื่อ คือหนังสือแบบเรียน โดยการปรับเปลี่ยนเนื้อหา สอดคล้องกับผลการวิจัยของกิตติพิศ ศิริสูตร.(2538:194) ที่ทำการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่พัฒนาหลักสูตร ระดับท้องถิ่น ในลักษณะการปรับหรือเพิ่มเติมรายละเอียดของเนื้อหา ซึ่งเป็นการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้สอนส่วนใหญ่สามารถดำเนินการพัฒนาหลักสูตรได้ตามขั้นตอน และไม่ยุ่งยากต่อการพัฒนาหลักสูตร

การตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตรอันประกอบด้วย เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แยกเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางการสอน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ผลการตรวจสอบเอกสารหลักสูตร ได้รับการยอมรับว่าเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ที่พัฒนาขึ้นให้มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่ง การที่ผู้วิจัยเลือกการตรวจสอบเอกสารหลักสูตรแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม

ของหลักสูตรนี้เพราะว่าผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่ผ่านการศึกษาด้านทฤษฎีและหลักการพัฒนาหลักสูตร มีประสบการณ์ในด้านหลักสูตร การสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยมีความเห็นว่า กำกับวินิจฉัยและข้อเสนอแนะจากการตรวจสอบเอกสารหลักสูตรที่ได้ จะมีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรได้เหมาะสมและสอดคล้องมากกว่าการตรวจสอบด้วยสูตรหรือระบบอื่น ทั้งยังส่งผลให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมในการนำไปจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. จากการทดลองใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีประสิทธิ์วิทยา เป็นการสอนตามแผนการสอน 20 แผน การสอนพบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนการสอน ดี นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมดี มีความพอใจและสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขอบข่ายเนื้อหาที่นักเรียนเรียนรู้เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ดังที่ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์.(2539:109-110) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ดีว่าควรจะเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่ไกลตัว เพราะกระบวนการเรียนรู้จะสามารถดูดซับได้รวดเร็วกว่า นอกจากนี้หลักสูตรท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ครูและผู้ปกครอง ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายหลังการใช้หลักสูตรมีผลดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดจาก กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (มปป. : 5) กล่าวว่าการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนทำให้การเรียนมีความหมายต่อชีวิตจริงและผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะดีขึ้น

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นกิจกรรมที่เป็นลักษณะมอบหมายงาน (Task – based) ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ซึ่งการทำกิจกรรมแบบนี้ผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น, กิจกรรมเสริมความกล้าและแรงจูงใจในการพูด คิด, กิจกรรมที่ให้ความรู้ผสมความสนุกสนาน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน โดยเน้นทั้งการ ฟัง พูด อ่านและเขียนให้สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นไปตามแนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 (กรมวิชาการ.2539: 17) จึงทำให้ผลจากการบันทึกผลการสังเกตใช้หลักสูตร พบว่านักเรียนให้ความสนใจในกิจกรรม มีความสนุกสนานในการเรียนการสอน สอดคล้องกับแนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.2534 :72) ที่ว่าการจัดกิจกรรมหลาย ๆ วิธีจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จใน การเรียน มีความสนใจในการเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

6. ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษภายหลังทดลองใช้หลักสูตรแล้ว

นำผลจากที่นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็น มาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะโครงสร้างคำศัพท์ เพิ่มคำแนะนำในคลังคำศัพท์ให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อความสะดวกในการในหลักสูตร ไปใช้ในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตรนี้ ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะเป็น 2 ประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยนี้ได้หลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ที่ผ่านการประเมินผลจากผู้ทรงคุณวุฒิและหลักสูตรที่ทำการทดลองใช้ ที่มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไปได้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ครูผู้สอนควรมีการศึกษาคู่มือครู แผนการสอน และศึกษากิจกรรมอย่างละเอียด พร้อมทั้งควรเตรียมสื่อและอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนทำการสอน เพื่อความสะดวกในการจัดกิจกรรม และในระหว่างทำกิจกรรมผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด

1.3 ก่อนนำหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ ควรได้มีการชี้แจงแนะนำ และทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน และรูปแบบของโครงสร้างเนื้อหา

1.4 การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ ควรทำต่อเนื่องกันไปในทุกชั้นเรียน และควรบูรณาการในระหว่างกลุ่มวิชาอื่นด้วยก็จะทำให้สามารถบรรลุตามความมุ่งหวังของหลักสูตรอย่างแท้จริง

1.5 ครูผู้สอนควรบันทึก ปัญหา และข้อเสนอแนะทุกครั้งที่ได้มีการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อเป็นการประเมินผลหลักสูตรและนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในกลุ่มประสบการณ์อื่นให้หลากหลายมากขึ้น

2.3 ควรมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษในลักษณะบูรณาการร่วมกับวิชาอื่น